Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Εἶσαι ἀδ-ᾶημόχνωμη πολ-λά, εἶντά 'δεις τᾶαὶ κουδίζεις; ΧΠαλαίσ. ἔνθ' ἀν.

ἀσκημογούλης ἐπίθ. ἀμάρτ. *ἀδκεμογούλης* Πόντ. (Κερασ.) *ἀδκεμογούλτς* Πόντ. (Χαλδ.) Θηλ. *ἀδκεμογούλαινα* Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄσκημος* καὶ τοῦ οὐσ. *γούλα*.

1) Ὁ ἔχων δύσμορφον λαιμὸν Πόντ. (Κερασ.) 2) Μεταφ. ἀδηφάγος, λίχνος Πόντ. (Κερασ. Χαλδ.): *Ἀτὲ πολλὰ ἀδκεμογούλαινα ἔν'* Χαλδ.

ἀσκημογυναῖκα ἡ, σύνηθ. *ἀσκημοϋναῖκα* Νάξ. ('Απύρανθ.) κ.ἀ. *ἀσ-σημοϋναῖκα* Κάλυμν. *ἀσκημουθ'ναῖκα* σύνηθ. βορ. ἰδιωμ. *ἀσκημογύναικο* τό, πολλαχ. *ἀσκημουγύνικου* πολλαχ. βορ. ἰδιωμ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄσκημος* καὶ τοῦ οὐσ. *γυναῖκα*. Ὁ μεταπλασμὸς τοῦ *ἀσκημογύναικο* κατὰ τὰ εἰς -ο λήγοντα οὐδ. *ἀσκημοκόριτσο, ἀσκημόπαιδο* κτλ. Πβ. καὶ *παλαιογύναικο*.

Δυσειδής, δύσμορφος γυνὴ ἔνθ' ἀν: *Καὶ 'ς τὸν ὕπνο dου νὰ θωρῇ κἀνεὶς ἔτσ' ἀσκημοϋναῖκες, εἶν' ἀρρώστιες καὶ θά 'ρθουνε μέσ' 'ς τὸ χωριὸ* 'Απύρανθ. || Ἄσμ.

Σώπα μὲ τὴ γυναῖκα σου, τὴν ἀσκημογυναῖκα,
τὸ βόι τζή 'ναι μιὰ ὀκὰ κ' ἡ κεφαλή τζη δέκα

Κρήτ.

ἀσκημοδόντης ἰδ. *ἀσκημο-* (Ι) 2.

ἀσκημόδοντο ἰδ. *ἀσκημο-* (Ι) 1.

ἀσκημοδουλειὰ ἡ, Κρήτ. κ.ἀ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄσκημος* καὶ τοῦ οὐσ. *δουλειά*.

Πρᾶξις ἐπίμεμπτος ἰδίᾳ προσβάλλουσα τὰ ἤθη ἔνθ' ἀν.: *Ἔκαμέ dηνε τὴν ἀσκημοδουλειὰ* Κρήτ. Συνών. *ἀσκημιὰ* 2. *ἀσκημότη* 2, *βρομοδουλειά*.

ἀσκημοδουλεύω ἰδ. *ἀσκημο-* (ΙΙ) 1.

ἀσκημοδούλης ἐπίθ. ἀμάρτ. *ἀστσημοδούλης* Σῦρ. Οὐδ. *ἀδκεμοδούλιν* Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄσκημος* καὶ τοῦ οὐσ. *δουλειά*.

1) Ὁ κακῶς ἐργαζόμενος Σῦρ.: *Οἱ δεῖνα εἶναι ὀκνοὶ τσαὶ ἀστσημοδούληδες.* 2) Οὐδ., τὸ κακῶς εἰργασμένον Πόντ. (Κερασ.)

ἀσκημοθέμι τό, Νάξ. ('Απύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἄσκημος* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. *-θέμι*.

1) Ὅμιλος δυσμόρφων ἀνθρώπων. Συνών. *ἀσκημοβόλι*. 2) Ὑπερβολικὴ δυσμορφία.

ἀσκημόθωρος ἐπίθ. ΓΒλαχογιάνν. Λόγοι κι ἀντίλογ. 100.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄσκημος* καὶ τοῦ οὐσ. *θωριά*.

Ὁ δυσειδὴς τὴν ὄψιν: *Ὦ, τὸν ἄμοιρο, εἶπα, τί χάλασμα ἀσκημόθωρο, σὰ νὰ τὸ γέννησε σεισμός!* Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀσκημομούρης*.

ἀσκημοκαμωμένος ἰδ. *ἀσκημο-* (ΙΙ) 2.

***ἀσκημοκάτζης** ἐπίθ. *ἀδκεμοκάτζ'ς* Πόντ. (Κοτύωρ.) Θηλ. *ἀδκεμοκάτζαινα* Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄσκημος* καὶ τοῦ οὐσ. *κατζίν*.

Ὁ δυσειδὴς τὴν ὄψιν: *Ἀδκεμοκάτζ'ς -ι-σ' μέρ' ἔν;* (ποῦ εἶναι ὁ ἀσκημοπρόσωπός σου;). Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀσκημομούρης*.

ἀσκημοκηδεύω ἀμάρτ. *ἀσκημοκμουδεύγω* Νάξ. ('Απύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. *ἄσκημα* καὶ τοῦ ρ. *κηδεύω*, παρ' ὃ καὶ *κμουδεύγω*.

Κακῶς, ἀτελῶς περιποιοῦμαι, παραμελῶ: *Ξέρεις, ἀσκημοκμουδεμένος εἶσαι καὶ θά 'χης καὶ παράπονο!* (εἰρων.)

ἀσκημοκόβω ἰδ. *ἀσκημο-* (ΙΙ) 1.

ἀσκημόκολος ἐπίθ. ἐνιαχ. *ἀδκεμόκολος* Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄσκημος* καὶ τοῦ οὐσ. *κόλος*.

Ὁ δυσμόρφους γλουτοὺς ἔχων.

ἀσκημοκόριτσο τό, κοιν. *ἀσκημουκόριτσου* βόρ. ἰδιώμ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄσκημος* καὶ τοῦ οὐσ. *κορίτσι*.

Δυσειδὴς κόρη: *Εἶναι ἀσκημοκόριτσο καὶ δὲ θὰ παντρευτῇ εὔκολα. Ποιὸς θὰ βρεθῇ ν' ἀγαπήσῃ τέτοιο ἀσκημοκόριτσο!*

ἀσκημολογία ἡ, ἀμάρτ. *ἀδκεμολογία* Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀσκημολογῶ*. Τύπ. *ἀσχημολογία* παρὰ Βλάχ.

Αἰσχρολογία, βωμολοχία. Συνών. *ἀσκημόλογο, βρομόλογο, κακόλογο, παλαιόλογο*.

ἀσκημόλογο τό, πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄσκημος* καὶ τοῦ οὐσ. *λόγος*.

Ἀσκημολογία, ὃ ἰδ.: *Ἄρχισε πάλι τ' ἀσκημόλογα.*

ἀσκημολόγος ὁ, πολλαχ. *ἀσκημόλογος* πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄσκημος* καὶ τοῦ ρ. *λέγω*.

Αἰσχρολόγος, βωμολόχος. Συνών. *αἰσχρολόγος, ἀτσαλόλογος*.

ἀσκημολογῶ πολλαχ. *ἀσκημουλουγῶ* Μακεδ. (Σισάν.) κ.ἀ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀσκημολόγος*. Τύπ. *ἀσχημολογῶ* καὶ ἐν κώδ. τοῦ ἔτους 1603. Πβ. Byzant. Zeitschr. 3 (1894) 284.

Λέγω λόγους αἰσχρούς. Συνών. *αἰσχρολογῶ*.

ἀσκημομιλῶ σύνηθ. *ἀσκημουμ'λῶ* βόρ. ἰδιώμ. *ἀστσημομιλῶ* Ἄνδρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. *ἄσκημα* καὶ τοῦ ρ. *μιλῶ*. Τύπ. *ἀσχημομιλῶ* παρὰ Σομ.

Ὁμιλῶ ἀπρεπῶς πρός τινα ἔνθ' ἀν.: *Τὸ παιδί σου μοῦ ἀσκημομίλησε* Κεφαλλ. *Ἤπηρές το κολάι κι ἀσκημομιλεῖς* (*κολάι* = συνήθεια) 'Απύρανθ.

ἀσκημομμάτης πολλαχ. *ἀδκεμομμάτης* Πόντ. (Κερασ.) *ἀσκημαμμάτης* Κρήτ. Θηλ. *ἀδκεμομμάταινα* Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄσκημος* καὶ τοῦ οὐσ. *μάτι*.

Ὁ ἔχων δυσειδεῖς ὀφθαλμούς.

ἀσκημομούρης ἐπίθ. σύνηθ. *ἀδκημομούρης* Ρόδ. *ἀσκημουμούρ'ς* βόρ. ἰδιώμ. *ἀδ-ᾶημομούρης* Κύπρ. Θηλ. *ἀσκημουμούρου* Ἤπ. (Ζαγόρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄσκημος* καὶ τοῦ οὐσ. *μούρη*.

Ὁ δυσειδὴς τὴν ὄψιν ἔνθ' ἀν.: *Ἄντρας ἀσκημομούρης. Γυναῖκα ἀσκημομούρα. Παιδὶ ἀσκημομούρικο* σύνηθ. *Ἀσκημουμούρου κουπέλλα* Ζαγόρ. || Ἄσμ.

Μιὰ γρῖα ἀσκημομούρα | σ-σιμπλομ-μάτα καὶ καμπούρα

Κάσ. Συνών. *ἀσκημόθωρος, *ἀσκημοκάτζης, ἀσκημομούτρης, ἀσκημομούτσουνος, ἀσκημοπρόσωπος, ἄχαρος, κακομούτσουνος*, ἔτι ἐν λ. *ἄσκημος* 1.

ἀσκημομούτρης ἐπίθ. Ζάκ. Πελοπν. (Λακων.) κ.ἀ. —*Λεξ.* Πρω. (λ. *ἀσχημομούρης*) ΓΞενοπ. Κόσμος 195.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄσκημος* καὶ τοῦ οὐσ. *μοῦτρο*.

Ἀσκημομούρης, ὃ ἰδ., ἔνθ' ἀν.: *Μιὰ χήρα ἀσχημομούτρα, μαυρειδερή, ἀνάμαλλη, μὲ μουστάκι* ΓΞενόπ. ἔνθ' ἀν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ